

**Koncepcja rozwoju Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii
wraz z założeniami modelu zarządzania GUGiK**

Warszawa, 10.10.2022r.

Alicja Kulka

WSTĘP

Główny Urząd Geodezji i Kartografii (GUGiK), to centralny organ administracji rządowej odpowiedzialny za sprawy geodezji i kartografii w Polsce. Jest Urzędem obsługującym Głównego Geodetę Kraju, działającym pod jego bezpośrednim kierownictwem.

1. Rys historyczny

GUGiK został utworzony na mocy zapisów dekretu z dnia 30 marca 1945 jako Główny Urząd Pomiarów Kraju przy Prezydium Rady Ministrów. Dekretem z dnia 24 kwietnia 1952 Główny Urząd Pomiarów Kraju przekształcono w Centralny Urząd Geodezji i Kartografii podległy premierowi. Jego działalność była w dużym stopniu niejawna. Kolejną dużą zmianą było zlikwidowanie w 1956 Centralnego Urzędu Geodezji i Kartografii i powołanie w zamian Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii jako pionu organizacyjnego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych. W kolejnych latach GUGiK kilkakrotnie zmieniał resorty, a w 1987 został rozwiązany (jego funkcję przejął Departament Geodezji, Kartografii i Gospodarki Gruntami Ministerstwa Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa). Główny Urząd Geodezji i Kartografii został ponownie powołany w styczniu 1997, jako jednostka podległa Ministerstwu Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa. Następnie, do 2005, GUGiK podlegał Ministerstwu Budownictwa, od 2007 Ministerstwu Spraw Wewnętrznych i Administracji, a od 2011 – Ministerstwu Administracji i Cyfryzacji. Kolejny raz zmieniał resorty, a obecnie zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2020 r. poz. 276, z późn. zm.) w związku z Rozporządzeniem Rady Ministrów z 12 sierpnia 2021 r. w sprawie utworzenia Ministerstwa Rozwoju i Technologii Główny Geodeta Kraju jest organem nadzorowanym przez Ministra Rozwoju i Technologii.

Zgodnie z art. 6. 1. Ustawy Prawo geodezyjne i kartograficzne Główny Geodeta Kraju jest centralnym organem administracji rządowej właściwym w sprawach geodezji i kartografii.

Główny Geodeta Kraju wykonuje zadania określone w ustawie Prawo geodezyjne i kartograficzne, a w szczególności:

- nadzoruje realizację polityki państwa w zakresie geodezji i kartografii,
- pełni funkcję organu wyższego stopnia w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego w stosunku do wojewódzkich inspektorów nadzoru geodezyjnego i kartograficznego, a także nadzoruje i kontroluje ich działania,
- prowadzi centralny zasób geodezyjny i kartograficzny oraz dysponuje środkami Funduszu Gospodarki Zasobem Geodezyjnym i Kartograficznym,
- zakłada podstawowe osnowy geodezyjne, grawimetryczne i magnetyczne i prowadzi w oparciu o bazę danych, o której mowa w art. 4 ust. 1a pkt 1 ustawy Pgik,

- państwowy rejestr podstawowych osnów geodezyjnych, grawimetrycznych i magnetycznych,
- zakłada i prowadzi, we współpracy z właściwymi organami administracji publicznej, bazę danych, o której mowa w art. 4 ust. 1a pkt 4, oraz prowadzi na podstawie tej bazy, państwowy rejestr granic i powierzchni jednostek podziałów terytorialnych kraju, zintegrowany z ewidencją gruntów i budynków oraz ewidencją miejscowości, ulic i adresów, umożliwiającą gromadzenie, aktualizowanie i udostępnianie danych,
  - współpracuje z wyspecjalizowanymi w dziedzinie geodezji i kartografii organizacjami międzynarodowymi, regionalnymi oraz organami i urzędami innych krajów,
  - inicjuje prace naukowe i badawczo-rozwojowe w zakresie standardów organizacyjno-technicznych oraz zastosowania metod informatycznych, fotogrametrycznych i satelitarnych w dziedzinie geodezji i kartografii oraz w krajowym systemie informacji o terenie,
  - nadaje uprawnienia zawodowe w dziedzinie geodezji i kartografii, prowadzi rejestr osób uprawnionych oraz współpracuje z samorządami i organizacjami zawodowymi geodetów i kartografów,
  - realizuje zadania w zakresie spraw obronnych, zarządzania kryzysowego oraz ochrony informacji niejawnych w działalności geodezyjnej i kartograficznej, nadzoruje przestrzeganie przepisów prawa dotyczących ochrony danych osobowych oraz funkcjonowanie systemu zarządzania bezpieczeństwem informacji,
  - tworzy i utrzymuje geoportal infrastruktury informacji przestrzennej, jako centralny punkt dostępu do usług (wyszukiwania, przeglądania, pobierania, przekształcania) w pełnym zakresie tematycznym i terytorialnym infrastruktury,
  - prowadzi publicznie dostępną ewidencję zbiorów oraz usług danych przestrzennych objętych infrastrukturą i nadaje im jednolite identyfikatory,
  - odpowiada za kontakty z Komisją Europejską w sprawach określonych ustawą o infrastrukturze informacji przestrzennej.

2. Rozwój GUGiK

2.1. Zarządzanie rozwojem

Wytyczanie nowych kierunków rozwoju organu powinno być wynikiem planowanych działań zmierzających do doskonalenia organizacji. Formułowanie nowych kierunków rozwoju wpływa na sukcesy organizacji pod warunkiem, że są to działania przemyślane i odpowiednio rozplanowane w czasie. Jak każda zmiana, tak i wytyczanie nowych kierunków musi podlegać szczegółowej analizie i ocenie.

Zarządzanie rozwojem organizacji, a w tym wypadku urzędu administracji publicznej wiąże się ze znajomością zasad działania rynku, wiedzą na temat kierowania i zarządzania, a także doskonałym orientowaniem się w otoczeniu organizacji. Organizacja nie jest tworem, który stoi w jednym miejscu. Ona nieustannie się rozwija, ulega zmianom, przekształceniom, dopasowuje się do otoczenia itp. Organizacja, która nie działa, skazana jest na naturalne wygaśnięcie. Współczesnemu zarządzaniu rozwojem organizacji stawiane jest wiele wyzwań, np. obejmują one poszerzanie działalności o kolejne rynki, co pozwala na globalizację działalności gospodarczej.

Zarządzanie rozwojem to również zarządzanie jakością i wydajnością. Każda organizacja rozwija się we własnym tempie, które uzależnione jest przede wszystkim od jej szeroko pojętych możliwości. Osoby odpowiedzialne za procesy zarządcze i kierownicze w organizacji muszą najpierw zastanowić się, w jakim kierunku ma zmierzać organizacja, by rozwijać się i umacniać swoją pozycję. Podejmowanie decyzji zawsze niesie ze sobą element ryzyka, ale jest też nieodłączną częścią procesu planowania. Każda podjęta decyzja powinna być poprzedzona dokładną analizą szans i zagrożeń, by wyeliminować lub ograniczyć do absolutnego minimum element porażki lub niepowodzenia.

Jedną z definicji administracji publicznej podaje, że z jednej strony jest ona rozumiana jako planowanie i zarządzanie zestawem ludzkich i materialnych zasobów, zorientowanym na osiągnięcie celów dla całego kraju, a z drugiej rozważana jest jako zbiór procesów egzekwowania prawa (o charakterze systemowym oraz jednostkowym) i zasad przyjętych przez legislaturę, rząd i inne organy.

Generalnie administracja publiczna jest traktowana jako obligatoryjna i zespołowa działalność w zakresie funkcjonowania ogółu państw świata. Bez względu na alokację jej główny priorytet stanowi implementacja publicznej polityki ustanowionej przez organy decyzyjne. Koncepcja zarządzania strategicznego, stanowiąca zasadniczy motyw niniejszego opracowania, ukierunkowanego na osiągnięcie uprzednio założonych celów organu, bez względu na rodzaj funkcjonowania organów pełni bardzo ważne funkcje w kontekście zarządzania zorientowanego na osiągnięcie sukcesu organizacyjnego. Dostarcza bowiem ustrukturyzowanego schematu analizy, zawierającego zestaw instrumentów i teoretycznych założeń, niezbędnych do oceny zewnętrznego i wewnętrznego otoczenia badanej jednostki, a co za tym idzie – kreuje racjonalną postawę wobec przebiegu procesu decyzyjnego.

Kwestia zarządzania strategicznego w administracji publicznej jest rozważana jako instrument sprawowania władzy (administrowania), w ramach którego pełni fundamentalną funkcję w kontekście przebiegu procesów decyzyjnych, ściśle związanych z racjonalizacją realizowanych działań. Implementacja zarządzania strategicznego do administracji publicznej stanowi jedno z wielu rozwiązań będących konsekwencją reorganizacji sektora publicznego na przestrzeni czasu. Idea ta, zyskuje coraz większy wymiar w skali globalnej, analogicznie do fundamentalnych założeń szeregu reform zarządzania publicznego, postuluje kolejno o: skonkretyzowanie misji, wizji, celów organizacyjnych i oceny kondycji danej jednostki, w tym pomiaru jej wydajnościowych rezultatów. Proces zarządzania strategicznego w sektorze publicznym zawiera następujące elementy:

- konkretyzowanie wstępnych założeń obejmujących zakres procesu planowania strategicznego; – definiowanie i doprecyzowywanie swobody działania;
- progres i doprecyzowywanie misji, wizji i pożądaných dla podmiotu wartości;
- ocenę wewnętrznego otoczenia jednostki;
- ocenę zewnętrznego otoczenia jednostki.

Planowanie strategiczne (długoterminowe) jest zorganizowanym procesem ukierunkowanym na osiągnięcie celów organizacji w perspektywie kilku lat (najczęściej 2 lub 5). Pozwala na hierarchizację zadań i ich koordynację poprzez spisany dokument – plan. Efektem planowania strategicznego jest wizja, misja i strategia rozwoju organizacji. Poświęcenie czasu na planowanie długoterminowe pozwala na lepsze wykorzystanie zasobów: czasu, materiałów, kontaktów a nade wszystko potencjału zespołu.

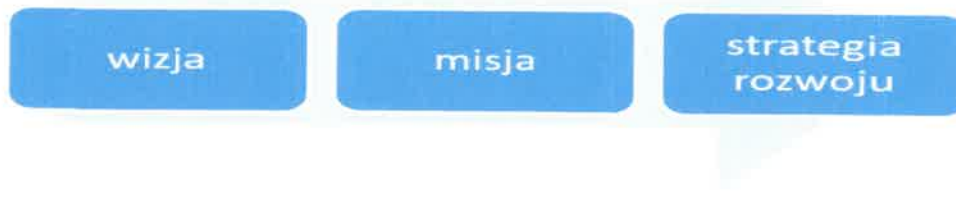
Kluczowe korzyści z planowania strategicznego:

- Zwiększenie szans na osiągnięcie zamierzonych efektów.
- Możliwość wypracowania metod i narzędzi pełniejszego realizowania celów statutowych.
- Zwiększenie szans na osiągnięcie celów, dla których urząd został powołany.
- Precyzyjniejsze dostosowanie aktywności do potrzeb odbiorców / interesariuszy.
- Zwiększenie możliwości pozyskania partnerów.
- Zwiększenie możliwości pozyskania dofinansowania na planowane działania.
- Optymalizacja wykorzystania zasobów (czas, materiały, budynki itd.).
- Wzmocnienie stabilności finansowej.
- Minimalizacja/ograniczenie ryzyka.
- Zwiększenie wpływu zespołu na działalność organizacji.
- Zwiększenie zaangażowania zespołu w działalność organizacji.
- Odciążenie lidera poprzez delegowanie i podział zadań.
- Usprawnienie funkcjonowania organizacji.

Zarządzanie strategiczne jest procesem analiz organua i jego otoczenia dla określenia jego długookresowych celów uwzględniających oczekiwania różnych grup interesariuszy i ich realizacja poprzez działania kreatywne, przedsiębiorcze i organizacyjne mające na celu wzrost mądrości i odpowiedzialności społecznej dla zapewnienia jego rozwoju w długim okresie czasu. Niezbędnym krokiem, poprzedzającym planowanie strategiczne, jest wiarygodna analiza potrzeb, możliwości, zasobów, współpracy z partnerami, zaangażowania wolontariuszy, pozytywnych i negatywnych doświadczeń, źródeł finansowania, roli działalności. Jednym słowem refleksja nad tym, co otacza organizację, a także, jaki jest jej sposób funkcjonowania.

W proces planowania strategicznego powinny zostać włączone wszystkie osoby zaangażowane w działalność organizacji. Oprócz członków kierownictwa, pracowników, opinie i sugestie odnośnie funkcjonowania i realizacji celów statutowych warto, a nawet konieczne jest, by zasięgnąć z wyników przeprowadzonych kontroli zewnętrznych oraz wewnętrznych, oraz przeprowadzonych audytów. Wszystkie zebrane informacje muszą być wzięte pod uwagę.

Planowanie strategiczne służy wypracowaniu założeń pozwalających na długofalowe, stabilne działanie. Perspektywa czasowa może być założona na kilka a nawet kilkadziesiąt lat funkcjonowania urzędu. Efektem końcowym planowania jest wizja, misja i strategia rozwoju organizacji, czyli dokument określający zakładane cele do osiągnięcia i założenia ich realizacji. W przypadku podejmowania procesu planowania po raz kolejny wizja i misja mogą zostać uaktualnione. Strategia rozwoju, z uwagi na bardziej praktyczny wymiar, zwykle jest budowana co kilka lat od nowa. Kolejność elementów: wizja, misja, strategia – nie jest przypadkowa, wypracowywane są one na bazie wcześniejszych ustaleń.

Wizja jest dalekosiężnym wyobrażeniem, czym organizacja chce się stać w przyszłości, do jakiego stanu chce dążyć w sposób długofalowy nawet w perspektywie kilkudziesięciu lat.

Misja jest najczęściej krótka, łatwa w zapamiętaniu, konkretna i dająca odróżnić organizację od innych, powiązana z faktyczną działalnością i jej celami, jest także wyrazem dalekosiężnej aspiracji, stanowi natchnienie dla ludzi ją tworzących[2], definiuje także określenie sposobu, w jaki jednostka pragnie realizować przyjętą wizję i często nie ma odniesienia do czasu – może bowiem mieć charakter ponadczasowy, aktualizowany przy niebagatelnych zmianach w jednostce.

Zadaniem strategii urzędu jest uporządkowanie przyszłych jego przedsięwzięć najczęściej na 2 lub 5 lat. Może się jednak zdarzyć, że wizja i strategia rozwoju są planowane na tożsamy okres. Choć skupiają się na celach statutowych, winny określić podstawę stabilności działań, czyli planowane do realizacji konkretne programy. Warto pamiętać, że poszczególne etapy planowania strategicznego mają za zadanie pomóc jednostce w rozwoju. Powinny więc być stałym motywatorem do pracy, materiałem, do którego kierownictwo jednostki nawiązuje i którym się posilkuje, decydując o najbliższych i dalszych działaniach.

Warunki niezbędne do przeprowadzenia planowania strategicznego organizacji:

1. Zespół
2. Czas
3. Podsumowanie monitoringu i ewaluacji dotychczasowych działań
4. Moderator
5. Pomoce dydaktyczne
6. Elastyczność dla różnorodności

Spełnienie powyższych warunków daje zielone światło do podjęcia prac nad planem strategicznym.

2.2. Kontrola wewnętrzna

Prowadzenie przez jednostki organizacyjne administracji publicznej działalności zgodnie z prawem, w sposób zapewniający oszczędność posiadanych środków, gospodarnie i z właściwą kulturą organizacyjną, nacechowaną otwartością na petenta nie może być w pełni skutecznie realizowane bez istnienia systemu kontroli wewnętrznej. Ma ona dać wiedzę kierownictwu, czy postawione przed jednostką cele są osiągnięte z wykorzystaniem ustanowionych procedur, reguł i zasad. Dlatego też zagadnienia kontroli wewnętrznej nie można analizować w oderwaniu od problematyki zarządzania jednostką. Tylko bowiem analiza systemu kontroli wewnętrznej z punktu widzenia prawa administracyjnego i nauk

o organizacji i zarządzaniu może dać wymierne efekty w postaci wskazania, jak ów system zbudować, czego należy od niego oczekiwać, kto i jakie zadania powinien w jego ramach realizować

Bardzo istotna jest problematyka kontroli wewnętrznej w jednostkach organizacyjnych administracji publicznej. Szczególną uwagę zwrócono na ustalenie zakresu przedmiotowego tego pojęcia oraz analizę systemu kontroli wewnętrznej z punktu widzenia funkcjonalnego i instytucjonalnego. Zwrócono także uwagę na specyficzną formę kontroli wewnętrznej, jaką jest kontrola zarządcza, która została wprowadzona w przepisach ustawy o finansach publicznych.

Znaczenie kontroli dla dobrego funkcjonowania państwa zostało uzasadnione już przez starożytnych myślicieli, choćby Platona (427-347 p.n.e.) w „Państwie”, czy Arystotelesa (384-322 p.n.e.) w „Polityce”.

Pojęcie kontroli ma wielorakie znaczenie. W najbardziej ogólnym kontrola to proces oceny, porównanie stanu faktycznego ze stanem wymaganym (wzorcem) Przy czym pod pojęciem wzorców rozumiemy zarówno normy regulujące daną działalność (tj. normy prawne, techniczne, technologiczne, finansowe, organizacyjne, limity, plany, decyzje kierownictwa itp.), jak i różnego rodzaju wyznaczniki stanowiące punkt odniesienia przy ocenie badanych zjawisk. Typowa kontrola obejmuje więc: badanie zgodności stanu istniejącego ze stanem postulowanym, ustalenie zasięgu i przyczyn rozbieżności oraz przekazywanie wyników tego ustalenia, a czasem i wynikających stąd dyspozycji zarówno podmiotowi kontrolowanemu, jak i organizacyjnie zwierzchniemu.

Zwykle proces kontroli (audytu) rozpatrywany jest w następujących aspektach:

- usytuowania podmiotu wykonującego czynności kontrolne (audyt) w strukturze państwa lub jednostki organizacyjnej (kontrola zewnętrzna, wewnątrzadministracyjna, resortowa itp.);
- czasu przeprowadzenia czynności kontrolnych w stosunku do procesu wywołującego badany stan bądź rezultat (ocenianego) – ex ante, w trakcie, ex post;
- obszaru poddanego badaniu – kontrola (audyt) prawidłowości, finansowa typu poświadczającego, wykonania zadań, systemów itp.;
- celu przeprowadzenia czynności kontrolnych – uzyskanie oceny zgodności z przepisami prawa, poświadczenie (certyfikacja) jako element nadzoru, jako element czynności policji administracyjnej, zapewnienie o skuteczności systemu kontroli zarządczej itp. kontrola ma za zadanie spowodować zmniejszenie liczby nieprawidłowości w trakcie wykonywania poszczególnych kroków w ramach konkretnej procedury – przez weryfikację zgodności działań z procedurą i przepisami prawa – oraz pozwala na reakcję w związku z napływającymi z zewnątrz skargami bądź uwagami.

Reasumując, należy stwierdzić, że kontrola wewnętrzna ma na celu zapewnienie prawidłowego funkcjonowania całego urzędu, jak i poszczególnych jego części składowych oraz zagwarantowanie efektywnego i skutecznego realizowania zadań w skali urzędu, komórek organizacyjnych, zespołów pracowniczych, stanowisk pracy.

Nowoczesna kontrola wewnętrzna musi dostarczać informacji ważnych dla procesów podejmowania decyzji. Każdy kontroler, niezależnie od pozycji, jaką zajmuje w strukturze organu, staje się partnerem dla decydentów i pomaga im w budowaniu strategicznej koncepcji rozwoju. Musi on być bardziej doradcą zarządzających niż tropicielem nieprawidłowości, chociaż jedno drugiego nie wyklucza. Biorąc pod uwagę dokonane ustalenia, nie ma wątpliwości co do tego, że „istnienie kontroli wewnętrznej ściśle wiąże się z procesami zarządzania i kierowania, z jakimi mamy do czynienia w każdej jednostce organizacyjnej. W każdym urzędzie administracyjnym ma miejsce działalność nakierowana na realizację zadań i osiągnięcie celów postawionych przed tym urzędem, która poddana jest stosownemu kierownictwu, odpowiedzialnemu za jak najpełniejszą realizację zadań. Kontrola jest naturalnym, nieodzownym elementem tego kierownictwa, stanowiącym ważny instrument jego skutecznego sprawowania. Jednocześnie kontrola ta służy nie tylko kierownikowi jednostki, ale jest także instrumentem oddziaływania zespołów pracowniczych na sprawność kierownictwa. Stąd też pojęcie „kontrola wewnętrzna” używane jest w aspekcie zarządczym w znaczeniu systemu wspomagającego zarządzanie jednostką.

W nowoczesnej administracji publicznej stosuje się różne narzędzia wspomagające zarządzanie, aby uzyskać pewność, że założone cele zostaną osiągnięte. Zwykle można je pogrupować w procesy służące do zarządzania:

- finansami jednostki (procedury i dokumentacja związane z zabezpieczeniem majątku i rzetelnością zapisów finansowych);
- wykonywaniem zadań (procedury i działania dotyczące procesów, których realizacja powoduje osiągnięcie zaplanowanych rezultatów);
- jednostką jako organizacją (struktura organizacyjna, polityki, procedury i praktyki potrzebne do tego, aby pracownicy realizowali cele jednostki).

Mając powyższe na uwadze trzeba stwierdzić, że kontrola zarządcza jest rozwiązaniem organizacyjnym i prawnym, które opracowano na pewnym etapie rozwoju teorii i praktyki zarządzania, w reakcji na stwierdzone w danym okresie patologie zarządzania.

Nadany przez kierownika jednostki i skutecznie wdrożony system kontroli wewnętrznej (zarządczej) w jednostce powinien dawać uzasadnioną i racjonalną pewność, że jednostka osiąga zamierzone cele w następujących kategoriach:

1. skuteczności, wydajności i oszczędności podejmowanych działań, w tym również efektywnego wykorzystania zasobów, którymi dysponuje;
2. wiarygodności sprawozdań finansowych, w tym również sprawozdań z wykonania budżetu, bilansów i innych dokumentów tego typu, przeznaczonych do użytku wewnętrznego i zewnętrznego;
3. zgodności z ustawami i rozporządzeniami.

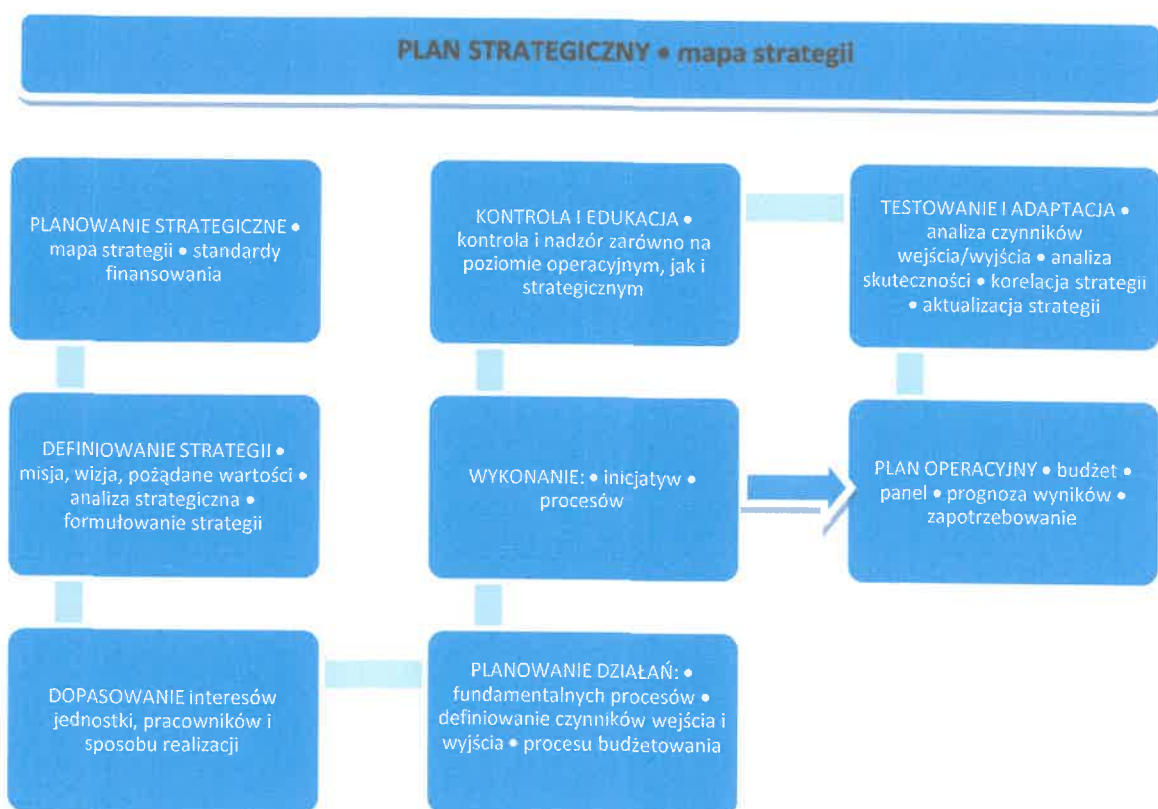

Podsumowanie

Niewątpliwym jest fakt, iż sektor publiczny (traktowany w kontekście globalnym) na przestrzeni czasu uległ licznym i nieodwracalnym transformacjom, będącym konsekwencją sukcesywnie ewoluującego otoczenia i towarzyszących mu wyzwań. Bez względu na mnogość i zróżnicowanie charakteru wspomnianych reform, dokonujących się na różnych terytoriach, ich idea zawsze była zorientowana ten sam cel, tj. na poprawę jakości funkcjonowania administracji publicznej.

Kwestia zarządzania strategicznego prezentuje jedno z wielu rozwiązań stosowanych w jednostkach sektora publicznego, wykreowanych na gruncie reform zarządzania publicznego. Zdaniem naukowców, organów władzy publicznej tudzież publicznych menedżerów jest uważana za najlepszy sposób osiągnięcia organizacyjnych celów, a co za tym idzie – udoskonalania jakości publicznej obsługi. Ponadto niepodważalny jest fakt, iż poza wspomnianymi aspektami dostarcza do publicznych jednostek nowego podejścia do organizacyjnej kultury i propagowania kooperacji.

Schemat System zarządzania strategicznego wdrażany w ramach funkcjonowania administracji publicznej.

Zaprezentowany powyżej schemat prezentuje nowoczesne podejście do zarządzania strategicznego, współcześnie postulowanego w ramach administracji publicznej, wykreowanego na gruncie New Public Management. Wskazuje na szereg pionierskich

elementów, w kontekście których szczególną rolę w dobie nieprzerwanych procesów globalizacji odgrywa m.in. mapa strategii, zorientowane z jednej strony na skuteczne wdrożenie przyjętej strategii, a z drugiej na ocenę kierunku jej rozwoju. Tego rodzaju działania mają swoje uzasadnienie w rozpowszechnionym na szeroką skalę zapożyczeniu metod i technik zarządzania z sektora prywatnego i wdrażaniu ich założeń do sektora publicznego, co cieszy się coraz większą popularnością, bowiem wprowadza przejrzystość działania administracji publicznej a zarazem skoncentrowanie na osiągnięciu celu z zachowaniem zasad i przepisów związanych z finansami publicznymi ale też odbiorem społecznym. Jest to model zarządzania, który planuję wdrożyć w pełni w Głównym Urzędzie Geodezji i Kartografii. Pragnę zaznaczyć, że część zarządzania strategicznego została wdrożona w urzędzie, jak np. kontrola zarządcza czy też stanowisko audytora wewnętrznego. Jednakże nie wykorzystano w pełni możliwości jakie daje ten mechanizm. Koniecznie należy wdrożyć wszystkie pozostałe elementy zarządzania strategicznego jak planowanie strategiczne, definiowanie strategii, itd. analiza wniosków pokontrolnych i wdrożenie ich w życie nie tylko w kontrolowanym przypadku ale też w pozostałych działaniach organu.

3.Opracowanie strategii GUGiK

Strategia jest ogólnym programem rozwoju Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii (GUGiK) określającym nadrzędne cele i propozycje priorytetowych działań.

Dokument w pierwszej kolejności określa misję i wizję GUGiK oraz w metodyczny sposób definiuje obszary działania prowadzące do ich realizacji.

Misja - zestaw wartości poprzez które GUGiK dąży do zaspokajania potrzeb społeczeństwa w zakresie geodezji i kartografii.

Wizja - perspektywiczne wyobrażenie oraz generalna intencja Kierownictwa dotycząca przyszłego funkcjonowania GUGiK.

Zadania realizowane przez GUGiK wynikają w pierwszej kolejności z dwóch podstawowych aktów prawnych:

- ustawy z dnia 17 maja 1989 r. - Prawo geodezyjne i kartograficzne,
- ustawy z dnia 4 marca 2010 r. o infrastrukturze informacji przestrzennej.

Niniejszy opracowanie określa długofalowe cele w obszarze krajowej polityki geoinformacyjnej w kontekście kierunków rozwoju państwa wskazanych w wieloletnich dokumentach strategicznych Państwa. Racjonalne korzystanie z przestrzeni wiąże się z koniecznością posiadania kompleksowej i jednocześnie dostatecznie szczegółowej wiedzy o tej przestrzeni, o znajdujących się w niej obiektach przyrodniczych i antropogenicznych oraz ich relacjach, a także o występujących w niej zjawiskach i zachodzących procesach.

Realizacja strategii przyczyni się do:

- unowocześnienia działalności GUGiK;
- spełnienia stale rosnących oczekiwań społeczeństwa w zakresie dostępu do informacji przestrzennej w tym danych i usług geodezyjnych i kartograficznych;
- usprawnienia pozyskiwania, aktualizacji i udostępniania informacji geodezyjnych i kartograficznych przez Służbę Geodezyjną i Kartograficzną;
- podniesienia jakości danych przestrzennych.

3.1.Misja GUGiK

Misją Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii jest zapewnienie skutecznej i efektywnej obsługi obywateli oraz rozwoju kraju poprzez zapewnienie dostępu do aktualnej informacji geodezyjnej i kartograficznej oraz współtworzenie nowoczesnej infrastruktury informacji przestrzennej.

Wypełniając swoją misję GUGiK kieruje się następującymi wartościami:

- Profesjonalna instytucja publiczna dbająca o wysoki standard świadczonych usług
- Nowoczesny Państwowy zasób geodezyjny i kartograficzny
- Sprawna krajowa infrastruktura informacji przestrzennej
- Referencyjne i aktualne dane
- Wysoki poziom świadomości społecznej w zakresie możliwości wykorzystywania informacji geodezyjnych i kartograficznych

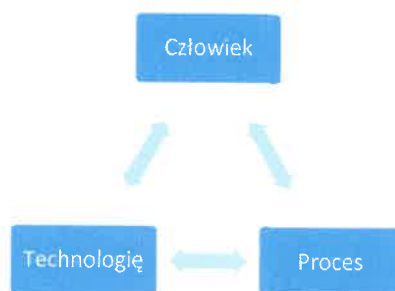
3.2.Wizja GUGiK

Główny Urząd Geodezji i Kartografii jest profesjonalną, nowoczesną, darzoną zaufaniem społecznym instytucją, zapewniającą powszechny dostęp do wysokiej jakości informacji geodezyjnej i kartograficznej w oparciu o fundamentalne elementy działania nowoczesnej administracji:

Człowieka - wykwalifikowaną kadre

Proces - efektywne metody zarządzania i organizacji

Technologię - nowoczesne rozwiązania techniczne

3.3.Cele Strategiczne GUGiK – nowoczesna e-administracja

Nadrzędnym celem GUGiK jest powszechne zaspokajanie potrzeb obywateli w zakresie geodezji, kartografii oraz szeroko pojętej informacji przestrzennej.

Realizacja Misji GUGiK następuje poprzez osiągnięcie celów strategicznych:

- jakość
- dane ;
- e-usługi

3.3.1. Jakość

Wprowadzenie wysokich standardów oraz poprawa przestrzegania prawa i procedur w zakresie geodezji i kartografii. Wymogiem sprawnego funkcjonowania administracji publicznej jest oparcie działań na przejrzystym i spójnym systemie aktów prawnych uwzględniającym stale postępujący rozwój technologiczny oraz potrzeby państwa i jego obywateli. Wyzwaniem dla Służby Geodezyjnej i Kartograficznej jest stworzenie i utrzymanie struktur organizacyjnych opartych o profesjonalnie przygotowane kadry i przejrzyste procedury, koordynujących działania w zakresie zapewnienia dostępu do informacji geoprzestrzennej.

Mając na uwadze potrzebę utrzymania wysokiego standardu usług w obszarze geodezji i kartografii konieczne jest zapewnienie skutecznych narzędzi nadzoru i kontroli gwarantujących monitoring i ewaluację realizowanych zadań oraz pozwalających na wprowadzenie odpowiednich działań naprawczych.

Działania strategiczne:

1. Budowa profesjonalnej instytucji publicznej dbającej o wysoki standard świadczonych usług;
2. Budowa nowoczesnej, efektywnej Służby Geodezyjnej i Kartograficznej w Polsce – nowoczesna e-administracja;
3. Zapewnienie przestrzegania prawa poprzez odpowiednią kontrolę i nadzór;
4. Zapewnienie jakości i przejrzystości aktów prawnych.

3.3.2. Dane

Zapewnienie aktualności i spójności państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego.

Priorytetowym obszarem działalności GUGiK jest budowa, utrzymanie i stały rozwój zbiorów danych z informatyzowanego, państwowego zasobu GiK służącego gospodarce, obronności państwa, nauce, kulturze, ochronie przyrody i potrzebom obywateli.

Obok prowadzenia, gromadzenia i aktualizacji informacji przestrzennej w zakresie:

- państwowego rejestru podstawowych osnów geodezyjnych, grawimetrycznych i magnetycznych;
- państwowego rejestru granic i powierzchni jednostek podziałów terytorialnych kraju wraz z adresami i ich lokalizacją przestrzenną;

- państwowego rejestru nazw geograficznych;
- bazy danych obiektów topograficznych, KSZBDOT;
- bazy danych obiektów ogólnogeograficznych;
- bazy danych zobrazowań lotniczych i satelitarnych oraz ortofotomapy i numerycznego modelu terenu; najważniejszym zadaniem GUGiK jest: zapewnienie dostępu do gromadzonych danych zgodnie z ideą społeczeństwa informacyjnego.

Równie istotnym jest budowa, rozwój i utrzymanie Zintegrowanego Systemu Informacji o Nieruchomościach (ZSiN) w tym centralnego repozytorium danych ewidencji gruntów i budynków wraz z odpowiednimi narzędziami i procedurami gwarantującymi prawidłowe funkcjonowanie ZSiN, zgodnie z zasadami interoperacyjności, w celu usprawnienia obsługi obywateli i minimalizacji obciążenia procedurami administracyjnymi.

Konieczne staje się dążenie do zapewnienia maksymalnego stopnia aktualności i dokładności ewidencji gruntów i budynków oraz jej integracji w ramach ZSiN z innymi rejestrami publicznymi, między innymi poprzez wprowadzenie jednolitych standardów i zasad przepływu informacji pomiędzy organami administracji publicznej.

Ważnym zadaniem jest również zapewnienie dostępu do aktualnych danych przestrzennych w zakresie sieci uzbrojenia terenu, niezbędnych do planowania przestrzennego i gospodarczego, realizacji inwestycji budowlanych oraz zarządzania kryzysowego. Służy temu między innymi budowa krajowej bazy danych geodezyjnej ewidencji sieci uzbrojenia terenu. Utrzymanie jakości i aktualności oraz spójnego charakteru danych państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego na obszarze całego kraju, jest gwarancją ich referencyjności w odniesieniu do innych danych i systemów informacyjnych gromadzących dane administracji publicznej wymagających lokalizacji przestrzennej obiektów, zjawisk i ich wzajemnych relacji.

Działania strategiczne:

1. Prowadzenie, gromadzenie, aktualizacja i udostępnianie z informatyzowanego państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego
2. Zakładanie i prowadzenie krajowej bazy danych geodezyjnej ewidencji sieci uzbrojenia terenu, zintegrowanego systemu informacji o nieruchomościach (ZSiN) oraz baz danych KSZBDOT 10k i PRG

3.3.3. e-usługi - Zapewnienie użytkownikom dostępu do danych i usług danych przestrzennych

Informacja przestrzenna rozumiana jako dane odnoszące się bezpośrednio lub pośrednio do określonego położenia lub obszaru geograficznego stanowi nieodzowny element procesu podejmowania decyzji zarówno przez administrację publiczną jak również przedsiębiorców i każdego obywatela. Dlatego podstawowym zadaniem państwa jest zapewnienie warunków do budowy, utrzymania i rozwoju infrastruktury informacji przestrzennej. Idea INSPIRE (Infrastructure for Spatial Information in Europe) polega na zapewnieniu dostępu do wiedzy o wspólnej przestrzeni europejskiej wszystkim, którzy tej wiedzy potrzebują: organom administracji, organizacjom publicznym i prywatnym, przedsiębiorcom i obywatelom, działającym w skali całej Unii Europejskiej, w skali poszczególnych Państw Członkowskich oraz w skali regionalnej i lokalnej.

Rolą GUGiK jest koordynacja działań organów administracji publicznej, mająca na celu stworzenie interoperacyjnych zbiorów danych przestrzennych gwarantujących jakość, aktualność i wiarygodność tych danych oraz usług danych przestrzennych zapewniających dostęp i umożliwiających wykorzystanie informacji zbieranych przez administrację publiczną. W ramach koordynacji podejmowane są również działania o charakterze szkoleniowym i technicznym mające na celu dostarczenie uniwersalnych, jednolitych i zestandaryzowanych rozwiązań informatycznych realizujących cele państwa w zakresie dostępu do danych i usług dla obywateli, przedsiębiorców i administracji publicznej.

GUGiK tworzy i utrzymuje geoportal infrastruktury informacji przestrzennej www.geoportal.gov.pl, jako centralny punkt dostępu do usług (wyszukiwania, przeglądania, pobierania, przekształcania) w pełnym zakresie tematycznym i terytorialnym infrastruktury, przeprowadza szkolenia dla wszystkich interesariuszy, w tym w szczególności administracji publicznej i przedsiębiorców.

Działania strategiczne:

1. Koordynacja działań w ramach budowy i utrzymania IIP w Polsce
2. Zapewnienie interoperacyjności krajowej infrastruktury informacji przestrzennej
3. Zapewnienie prawnych i informatycznych mechanizmów dostępu oraz przejrzystych zasad wykorzystania zbiorów i usług danych przestrzennych.
4. Prowadzenie , utrzymanie i bieżąca rozbudowa www.geoportal.gov.pl jako centralnego punktu dostępu do usług IIP.